BİYOGRAFİK ROMAN

EDA BİLDEK

İBN-İ SİNA

BİLGİNİN KRALI

GENÇ HAYAT

İBN-İ SİNA

BİLGİNİN KRALI

Kitap Adı: İbn-i Sina
Yazar: Eda Bildek
Editör: Zeynep Bulut
Kapak: Elif Yemenici
Yayın Koordinatörü: Erol Şahnacı
Kapak Uygulama: Hayat Yayınları
İç Tasarım: Burhan Maden

Genç Hayat: 239
ISBN: 978-625-447-185-8

Genç Hayat, Hayat Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Yayınevi Sertifika No: 75092

Baskı Yeri ve Tarihi: İstanbul, 2024
Baskı - Cilt:
BPC Matbaacılık Sanayi ve Ticaret A.Ş
Hüsreviye Sok. Erşen İş Hanı No:15 Kat:3-38 Bakırköy / İstanbul
Tel: 0212 549 53 83
Sertifika No: 48745

Hayat Yayın Grubu

Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.
Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 GSM: 0530 259 80 96

www.hayatyayinlari.com
hayat@hayatyayinlari.com
Genç Hayat Yayınları

© 2023, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.
Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak *Hayat Yayınları*'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

EDA BİLDEK

İBN-İ SİNA

BİLGİNİN KRALI

BİYOGRAFİK ROMAN

GENÇ HAYAT

Sevgili Çocuklar;

İyilik ve cesaret en büyük hazinedir. Yiğit ve arkadaşlarını tanıyınca bunu çok iyi anlayacaksınız. Efe, Bahar ve Yiğit bütün yazı birlikte Heybeli Ada'da geçirirler. Yiğit'in üçüz kız kardeşleri de onlara eşlik ederek bir oyunun içinde bulurlar kendilerini.

Bu oyunu oynarken Yiğit'in babaannesi Ziynet Hanım, Ada'nın en yaşlı bilgesi Nurettin Dede'nin ve Yiğit'in babasının çocukluk arkadaşı Doktor Rahmi Bey'in de yardımını alırlar. Başlangıçta hepsinin içinde olan bu oyun gün geçtikçe tehlikeli hal almaya başlar. Ama onlar cesaretleri ve iyi kalpleriyle birlikte bu tehlikelerinde üstesindeler gelirler.

Sırların, şifrelerin, yolculukların sonunda Yiğit'i ve arkadaşlarını büyük bir sürpriz bekler. Onlar bu sürprize TIP İLMİNİN BABASI İBN-İ SİNA'nın peşine düşerek ulaşırlar. Büyük bilgeden öğrenecekleri çok şey vardır.

Şimdi siz de bu oyuna dâhil olmanın keyfini çıkarın. Yiğit ve sevdikleriyle birlikte büyük dâhinin sırlarını öğrenin. Bakarsınız bir gün tıpkı siz de onun gibi tüm dünyada ün yapan büyük bir bilge olursunuz.

Kimi zaman kendinizi bir havuza atlayarak Mısır'da buluverirsiniz. Kimi zaman büyük bir sultanın kütüphanesinde hiç kimsenin sırrını çözemediği kitapları okurken bulursunuz. Dünyanın en büyük bilgeleriyle aynı sofrada oturan İbn-i

Sina'yı tanıdıkça hayran kalacaksınız. Onun kitapları, bilgileri, tıp ve felsefe alanında gösterdiği akılcı yollar size de sırlı kapılar açacak.

Haydi, Yiğit ve sevdiklerinin peşine takılıp siz de İbn-i Sina'ya ulaşın. Bakarsınız onlardan önce siz hazineyi bulursunuz.

HEYBELİ ADA'DA İLK GÜN

Bahçedeki mor renkli erguvanların üzerinde kırmızı gagalı, rengârenk gövdeli, akıllı saka kuşu dans edip duruyordu. Bir anda durduğu dalın altına gelen üç kızı gördü. Şaşırıp kaldı. Üçü de birbirinin neredeyse aynısıydı. Kıvır kıvır saçlı, badem burunlu, masmavi iri gözlü kızlar el ele tutuşup dönmeye başladılar. Zıp zıp zıplayarak gülüştüler. Küçük saka, dalından uçup gülümseyerek uçup gitti.

Yiğit, küçük kızların yanlarına geldi. İçlerinden birini yakalayıp öperek sordu:

"Sabahın bu saatinde ne bu neşeniz Allah aşkına? Görüyorum da erkencisiniz, ne yapıyorsunuz avluda böyle?"

"Unuttun mu, bugün Bahar abla gelecek, onu bekliyoruz avluda abiciğim."

Yiğit, kahkaha atmaya başladı.

"Daha horozlar ötmedi kızlar, bahar saat 11'de gelecek." dedi.

"Olsun, biz şimdiden bekleyelim istedik."

Yiğit, üçüz kız kardeşlerinin yanaklarından öptü. Onları gıdıklamaya başladı.Avlunun içerisinde kahkaha sesleri

yükseliyordu. Bir anda babaannelerinin sesini işittiler. Keyifle torunlarına bakarak,

"Hayret nasıl oldu da erkenden kalktınız?" diye sordu.

Yiğit, babaannesine eşlik etti hemen:

"Az önce ben de bunu söylüyordum Babaanneciğim. Gördüğün gibi bizim uykucu melekler bugün erkenden kalkmışlar."

Babaanneleri çayı demlemiş onları bekliyordu. Mutfaktan mis gibi taze kızarmış ekmek, fırından yeni çıkmış zeytinli, peynirli poğaça kokuları geliyordu. Her zaman olduğu gibi muhteşem bir kahvaltı sofrası hazırlamıştı. Torunlarına öyle düşkündü ki, onları yetiştirirken anne ve babalarının hasretini hissetmesinler diye her şeyi yapıyordu. Bir anda üçüzler abilerinin yanından çığlık çığlığa gülüşerek eve doğru koştular. Yiğitte onların peşinden koştu. Hep birlikte babaannelerinin boynuna atıldılar. Yanaklarına öpücükler atıyor, onu hiç durmadan gıdıklıyorlardı. Bir yandan gülerken öte yandan:

"Durun yapmayın, yavaş olun!" diye söyleniyordu.

Sonunda onların arasından kurtulmuştu. Kendisine gülüşerek bakan torunlarına:

"Kuzucuklarım, neredeyse nefessiz kalacaktım." dedi.

Saçlarını atkuyruğu şeklinde toplamış olan Nisa, hemen babaannesinin boynuna atılarak,

"Allah korusun, benim güzel babaannem. Seni çok seviyoruz." dedi. Daha sonra kız kardeşlerine dönerek,

"Tamam, hadi. Artık sakin oluyoruz. Üzmeyelim tontişimi." dedi.

Yiğit, kız kardeşlerinin bu neşeli halini çok seviyordu. Onlar daha üç yaşındayken anne ve babalarını kaybetmişlerdi. O günden sonra kendi acısını onlara hiç göstermeden kardeşlerine

sahip çıkmıştı. Babasından ve annesinden gördüğü sevgiyi, kendisi de kardeşlerine vermeye çalışmıştı. Hep birlikte kahvaltı masasına oturdular. Henüz baharın gelmesine 1 saat vardı. Ziynet Babaanne, "Nasıl, heyecanlı mısınız?" diye sordu.

Üçüzler bir yandan yutkunup bir yandan bağrıştılar:

"Eveetttt, çok heyecanlıyız."

Yiğit ve Ziynet babaanne kızların bu haline gülmeye başladılar. Ziynet Hanım, daha sonra tane tane konuşmaya başladı:

"Biliyorsunuz, Bahar çok yetenekli ve güzel bir kız. Üstelik çok iyi yetiştirilmiş. Büyük ressam, kaplumbağa terbiyecisi Ressam Osman Hamdi Efendi'nin torunu. Büyük bir ihtimalle, büyük büyük dedesinin yeteneği ona geçmiş. Bize gelip kalacak olması büyük bir fırsat sizin için. Belki isterseniz size biraz resim teknikleri öğretebilir."

Üçüzlerden biraz topluca olanları araya girerek,

"Hayır, biz onunla oyun oynayacağız." dedi Sena ve Nida.

Nisa ise onlara nazaran daha zayıf ve ince uzundu. Resim çizmeyi oldukça çok seviyordu. Onların ardından,

"Hayır, ben öğrenmek istiyorum. Sürekli oyun oynayacak değiliz ya." diye yanıtladı ninesini.

Tam üçü birlikte atışmaya başlayacaklardı ki araya Yiğit girdi:

"Susun bakalım. Biraz oyun biraz resim. Bahar'ı da bıktırmayın isterseniz. Hem o sizden büyük."

Kızlar, abilerinin bu ikazından sonra sustular. Bahar, Yiğit ile yaşıttı. İkisi de 17 yaşına girmişlerdi. Seneye Üniversite okuyacaklardı. Üçüzler ise 12 yaşındaydılar. Babaanneleri Ziynet Hanım, her günkü gibi onların bu atışmalarına alışmıştı.

Saatler bir türlü geçek bilmiyordu. Hepsi de birazdan gelecek olan Bahar'ı bekliyorlardı. Oturdukları ev Heybeliada'da idi. Bahçeli, ahşap, beyaz bir evdi. Bahçesinde mor salkımlı sümbüller, akasyalar, güller ve daha nice çiçekler vardı. Şadırvanın fıskıyeleri avluyu masal havasına büründürüyordu. Kuş sesleri, bahçedeki havuzun içindeki balıklar, ağaçların arasında gezinen kedicikleri ile bu ev onların masal evleriydi. Ziynet Hanım, tam bir eski İstanbul hanımefendisiydi. Eşini savaşta kaybetmişti. Oğlunu tek başına büyütmüştü. Şimdi de oğlunun emanetleri olan torunlarını gözü gibi koruyor, büyütüyordu. Torunları da onu oldukça çok seviyorlardı.

Köşkün dışında at sesleri duymaya başladılar. Yiğit saatine baktığında Bahar'ın gelmiş olabileceğini düşündü. Nisa:

"Sanırım geldi." dedi.

Sena "Ne biliyorsunuz, belki adayı ziyarete gelenlerden birilerinin faytonudur." dedi.

Nida bir anda:

"Off, tahmin yürütmenin sırası mı şimdi? Bahçeye çıkalım da görelim." dedi.

Yiğit, ağır ağır yürüyerek,

"Nida haklı kızlar. Hadi gelin de bakalım." dedi.

Köşkün kapısından avluya çıktıklarında faytonun kendi kapılarında durduğunu ve Bahar'ın kumral saçlarıyla faytondan indiğini gördüler. Üçüzler bir anda çığlık atarak ona doğru koştular:

"Baharrrrr ablaaaa!"

Bahar önce onlara sımsıkı sarıldı. Tek tek öptü. Daha sonra Ziynet Hanım'ın elini öperek,

"Büyük teyzeciğim, sizi nasıl özlemişim." dedi.

Sonra çocukluk arkadaşı Yiğit'e dönerek,

"Sonunda buluştuk, uzun süredir bir araya gelmiyorduk. En azından yaz tatilinde birlikte olacağız." dedi.

Yiğit gülümseyerek,

"Gelmene çok sevindim." yanıtladı onu.

Ziynet Hanım hemen araya girdi:

"Şimdi sen muhakkak acıkmış olmalısın. Hadi bakalım, çabuk eve geçelim."

Bahar onun koluna girerek,

"Tontişim, ne acıkması! Sen bana kilo aldırmaya kararlısın herhalde." dedi.

Hepsi gülüşmeye başladılar. O sırada demir kapının orada bir gürültü işittiler. Arkalarına dönüp kapıya baktılar. Yiğit, Bahar'ın valizini çekiştirirken arkadaşı Efe'yi gördü. Efe, bisikletinden neredeyse aşağıya düşecekti. Yiğit:

"Yine mi frene basamadın Efe, bir gün yüzünü gözünü dağıtacaksın." dedi.

Efe, arkadaşına:

"Dağılırsa toplarsın Yiğit'im; şu bisikleti bahçeye bırakayım da geleyim. Bahar gelmiş, özlemişim." dedi.

Bahar, Yiğitler'de kaldığı zamanlarda Efe ile arkadaş olmuştu. Üçü birlikte çok eğleniyorlardı. Ama kendisi Bursa'da yaşadığı için bütün kış dönemleri okuldan dolayı gelemiyordu. Şimdi uzun zaman sonra ilk kez bir arada olacak olmanın neşesi içindeydiler. Çünkü bu sene hepsi İstanbul'da okul kazanmak istiyorlardı. Üçüzler ise hem onların arkadaşlıklarına özeniyor hem de Bahar'a hayranlık duyuyorlardı. Onu ablaları gibi görmüşlerdi.

Efe heyecanla,

"Hadi bakalım, Bahar yerleşsin de hazırlanıp çıkalım. Bisikletlerimize binip adayı turlayalım. Hem üçüzler de eğlenirler." dedi.

Bahar "Süper olur, Adaya uzun zamandır hasretim biliyorsunuz." dedi.

Üçüzler hep bir ağızdan havaya fırlayarak,

"Oleyyy, sonunda eğlenebileceğiz. Hep kös kös evde oturuyorduk." dediler.

Ziynet Hanım, hepsini böyle mutlu görünce çok neşelendi. Sevinçle,

"Hadi bakalım, o zaman Bahar odana yerleş. Ben de size bir yemek sepeti hazırlayayım. Akşam yemeğine geç kalmamak şartıyla çıkıp gezin biraz," dedi.

"Tamam babaanneciğim, gönlümün sultanı. Sen hiç endişelenme." dedi Yiğit.

Sokaktan bir ihtiyar kadının sesi işitildi:

"Sizi melunlar! Dokunmayın meyvelerime!"

Bu ses yan evin huysuz ihtiyarı Mori'nin sesiydi. Adanın en güzel meyveleri onun bahçesindeydi. Ama o çocuklara bir türlü meyvelerden vermeye yanaşmazdı. Kimi zamanda canı isterse onlar için kapının ağzına meyve dolu bir kap bırakırdı. Ama genelde hep huysuzdu. Şimdi de çocuklar onu çok kızdırmış olmalı ki, avaz avaz bağırıyordu.

En meşhur kızgınlık kelimesi de 'melun' kelimesiydi. Onun bu kızgınlığı hepsini kıkırdatmaya başladı. Onlar içeriye geçerken bahçedeki sümbüllerin arasında Saka kuşu kanatlandı. Üçüzler odalarında giyinmeye başladılar. Efe ve Yiğit avluda onları heyecan içinde beklerken Bahar da odasına yerleşmişti.

BÜYÜK HEDİYE

Akşam evde şenlik vardı. Büyük bir lezzet sofrasına kurulmuşlardı. Hepsi Ziynet Hanım'ın yaptığı şahane yemekleri yedi. Efe, yemeklere gömüldü. Yiğit ile kardeş gibi büyümüşlerdi. Aynı yıl doğmuş, anneleri çok yakın arkadaş oldukları için emeklemeye başladıklarından itibaren arkadaş olmuşlardı. Şimdi Efe'nin annesi Sevim Hanım, Yiğit'e ve üçüzlere de annelik yapıyordu. Onlar kocaman bir aile olmuşlardı.

Efe, esmer, uzun boylu, kara kaşlı kara gözlü yağız bir delikanlıydı. Oldukça konuşkan, esprili, sürekli uçuk kaçıktı. Yemek yemekten oldukça keyif alırdı. Kimi zaman Ziynet Hanım'a gelir onun yaptığı güzel börekler, kekler arasında kendini kaybederdi. Yiğit ise onun gibi uzun boylu ama buğday tenli, ela gözlü, ciddi yüzlü biriydi. Efe'nin aksine her şeye ciddi yaklaşırdı. Sürekli planlı hareket etmeyi severdi. İkisi birbirini dengeleyen ayrı anne ve babadan dünyaya gelmiş kardeşler gibiydiler. Aynı sokakta büyümüş, aynı okullarda okumuş, aynı arkadaşlara sahip olmuşlardı. Efe yufka yürekliydi. Riske atılmayı severdi ama her defasında yanında Yiğit'in de olmasını isterdi. Bu yüzden Yiğit onun cesaretli olmasını sağlıyordu.

O kadar cesur görünmesine rağmen yükseklik korkusu vardı. Bir de ön iki dişi fazla tavşan gibi olduğundan "t"leri "s"; "r"leri "y"; "k"leri "h" seklinde söyleme özelliğine sahipti

Efe. Öyle durumlarda onun ne demek istediğini bir tek Yiğit anlıyordu.

Yemek bitmişti. Hep birlikte salona geçip oturdular. Onlar böyle koyu bir sohbete tutulmuşken üçüzler yukarı koştular. Efe, lavaboya gidip geleceğim diyerek ayağa kalkmış sigortayı indirmişti. Her yer karanlıktı. Bahar bir anda panikle,

"Aaa elektrikler kesildi. Desene mum ışığında oturacağız." dedi.

Yiğit:

"Şurada mumlar olacaktı. Hemen yakarım." dedi.

Yiğit, kalkıp şamdanları eline aldı. Oda da bir anda mum ışıltıları yayılmaya başladı. Yiğit yine de şaşkındı. Bugün ne Efe, ne Bahar ne de üçüzler onun doğum günü hakkında konuşmuşlardı. Bu durumdan dolayı çok büyük üzüntü duydu. Unutmuşlardır, diye düşündü. Yerine oturmuştu ki Efe geldi:

"Heyyy sessiz sinema mı oynasak?" dedi.

Yiğit, Bahar'a baktı. Bahar ise heyecanla,

"Olur." dedi.

Ziynet Teyze ve Sevim Hanım ellerinde meyveler, kuru yemişler ve tatlılarla içeri girdiler. Masaları hazırladılar. Ziynet Teyze neşe içinde:

"Bunları da yersiniz. Hay aksi, ışıklar söndü." dedi.

Sonra birden bir şey unutmuş gibi:

"Aaa, hemen geliyorum." diyerek mutfağa koştu. Sevim Hanım ve gençler onun arkasından gülüşerek baktılar. Bir müddet sonra Ziynet Teyze elinde kocaman meyveli çikolatalı bir pasta ile arkasından da üçüzler ellerinde maytaplarla içeri girdiler. Odanın içinde neşe ile "İyi ki doğdun Yiğit!" diye bağrışmalar yankılandı. Yiğit çok şaşırmıştı. Unuttuklarını sanıyordu.

Hemen babaannesine doğru yaklaştı. Gözleri dolarak yanağına öpücük kondurdu.

Mahcup bir şekilde "Teşekkür ederim." diyebildi. Üçüzler bir anda onun boynuna atıldılar. Her biri peş peşe nefes almadan onu önce öpücüklere boğdular. Daha sonra da:

"İyi ki bizim abimizsin."

"Seni çok seviyoruz."

"Sen bizim kahramanımızsın." demeye başladılar.

Yiğit, kardeşlerinin bu sevgisi karşısında çok duygulanmıştı. Abileri için çizdikleri resimleri ona uzattılar. Yiğit bu güzel hediye için çok mutlu olduğunu söyledi. Ardından Sevim Teyze ona yaklaştı:

"Güzel oğlum, ömrün uzun olsun. Bu da benim hediyem, şimdi gitmem lazım." diyerek Yiğit için ördüğü kazağı ona verdi. Yiğit açıp lacivert kazağı görünce sevinçle ona sarıldı. Sevim Hanım aynı zamanda onun sütannesiydi. Sevim Hanım,

"Gelecek kış keyifle giyersin diye düşündüm." dedi.

"İyi düşünmüşsün annem." diye cevap verdi.

Sevim Hanım'ın gözleri dolu doluydu. Daha fazla duygusallaşmamak için gözyaşlarını sildi ve "Hadi bakalım, ben gideyim. Size iyi eğlenceler." dedi.

Yiğit "Ama pasta yemeyecek misin?" diye sordu.

"Merak etme, ben şimdi kendim için ve evdekiler için alıp gidiyorum." dedi.

Herkes gülmeye başladı. O an Efe araya hemen atıldı:

"Oooo ben kardeşimin doğum gününü ne zaman kutlayacağım? Bana da izin verin." dedi.

İkisi sımsıkı sarıldılar. Yiğit, Efe'nin bu sıcacık tavırları karşısında yalnız hissetmiyordu. Dostluk ve kardeşlik duygusunu

sonuna kadar yaşıyordu. Efe de onun için aldığı hediyeyi uzattı. Efe, Yiğit için bir saat almıştı. Aynısından kendisinde de vardı. Sonunda iki dostun kollarında aynı saatten olacaktı. Bahar hemen öne çıktı:

"Daha fazla bekleyemeyeceğim ama hadi sıra bana da gelsin." diyerek Yiğit'e yaklaştı ve:

"Bütün güzellikler senin olsun. İyi ki doğdun Yiğit, bu sene biliyorum ki çok güzel bir yılın olacak. İstediğin üniversiteye de yerleşeceğine inanıyorum. Umarım beğenirsin, bu da benim hediyem." dedi.

Yiğit büyük bir heyecanla Bahar'ın uzattığı hediye paketini eline aldı. Oldukça büyük bir paketti. Üçüzler bir anda bağrıştılar:

"Oooo çokkk büyük bir paket bu!"

Paketi açtığında muhteşem bir yağlı boya tablosu çıktı içinden. Osman Hamdi Bey'in Kaplumbağa Terbiyecisi adlı tablosuydu. Dedesinden kalan bu şaheser tabloyu Yiğit'e hediye etmişti. Herkes bu güzel tabloya büyülenmiş gibi bakıyordu. Yiğit, Bahara dönerek,

"Bu çok değerli ve senin için kıymetli bir tablo Bahar. Bunu bana vermek istediğinden emin misin?" diye sordu.

Bahar sıcacık gülümsedi. Sonra düşünür gibi yaparak,

"Bir düşüneyim Yiğit, gerçekten de çok kıymetli benim için. Acaba vermesem mi sana?" diye sordu.

Herkes kahkaha attı. Daha sonra omzuna dokunarak,

"Sen de, dostluğun da benim için çok kıymetli Yiğit. Hiç merak etme, dedemin hatırası, sanatı doğru kişiye emanet edilmiş oldu. Umarım her zaman beni hatırlatır sana. Tabii bir de dedemin muhteşem ressamlığını."

İBN-İ SİNA

BİLGİNİN KRALI

Heybeli Ada'dan başlayıp Tarihi Yarımada'ya uzanan sırlarla, şifrelerle dolu bir yolculuğa çıkmaya hazır mısınız?

Çocukluk arkadaşları Yiğit, Efe ve Bahar, Heybeliada'daki eski bir fırından buldukları gizemli not ile maceraya atılırlar. Bu yolda en büyük destekçileri büyük âlim İbn-i Sina'nın izinden giderek doktor olan babalarıdır.

Kimi zaman kendinizi bir havuzda bulacak kimi zaman da sırlarla dolu kütüphanenin kapısını aralayacaksınız.

Haydi, Yiğit ve dostlarının peşine takılıp siz de İbn-i Sina'ya ulaşın.

Bakarsınız onlardan önce gerçek hazineyi bulursunuz.

www.gnchyt.com

9 786254 471858

twitter.com/gnchyt
facebook.com/gnchyt